

# РЕШЕНИЕ

№ 392

гр. София, 22.01.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16  
състав,** в публично заседание на 27.11.2013 г. в следния състав:  
**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова**

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **2897** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба вх. № 7820 от 20.03.2013 година, по описа на Административен съд – София град, подадена от М. С. Б., срещу Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/08.10.2012г., издаден от Р. И. Г., инспектор по приходите при Териториална дирекция (ТД) на Националната агенция за приходите (НАП) – [населено място], потвърден с Решение № 21/07.01.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика (ОДОП) – С., при Централно управление (ЦУ) на НАП.

Жалбоподателката оспорва ревизионния акт в частта на определените задължения за данък върху доходите на физическите лица за периодите от 01.01.2009г. до 31.12.2010г., общо в размер на 1 869,35 лв., както и в частта на начислените лихви за просрочие. Твърди, че не са налице основанията за прилагане на особения ред на облагане по чл. 122 от ДОПК. Посочва, че констатациите относно задграничните пътувания не кореспондират с данните, съдържащи се в постъпилата справка от гранична полиция. Оспорва начисляването на квартирните пари в максималния им размер. Възразява срещу формирането на приходните части в паричния поток. Твърди, че в същия не са включени постъпилите по банков път обезщетения от НОИ, отнасящи се за периода: м. 07 - м. 12, 2010г., а също и не са включени като приход и получените от Е. Е. по банков път суми през 2009г. и 2010г. Жалбоподателката оспорва и отразените като разход суми по фактури за телефон и др., съгласно данните от информационната система на НАП. Релевира довод, че липсват

доказателства, че фактурите се отнасят за нея и че действително са разплатени. В заключение е изразено искане за отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание, жалбоподателката, чрез процесуалния си представител, адвокат Н., поддържа жалбата и искането за отмяна на ревизионния акт.

Ответникът – директор на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика – С., при ЦУ на НАП, редовно и своевременно уведомен, не изпраща представител и на ангажира становище относно основателността на жалбата.

Административен съд – София град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На основание Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № 1112451/02.11.2011г., изменена със ЗВР № 1200478/19.01.2012г., заповед за спиране на ревизията №1200124/02.03.2012г., заповед за възобновяване на ревизията № 1205821-В/31.07.2012г., изменена със ЗВР № 1205822/31.07.2012г., всички издадени от Ц. К. Н. - началник сектор „Ревизии” в дирекция „Контрол” при ТД на НАП С., е възложена ревизия на М. С. Б., за определяне на задълженията за данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за периодите от 01.01.2009г. до 31.12.2010г. За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №1205822/14.08.2012г., връчен на ревизираното лице на 10.09.2012г. Ревизията приключва с РА № [ЕГН]/08.10.2012г., издаден от Р. И. Г., на длъжност инспектор по приходите при ТД на НАП С., упълномощена със Заповед № К 1205822/21.08.2012г.

РА № [ЕГН]/08.10.2012г. е връчен на М. С. Б. на 23.10.2012г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на дирекция О. – С., при ЦУ на НАП с жалба, подадена на 31.10.2012г. и заведена с вх. № 94-М-1563/31.10.2012г. на ТД на НАП – С..

Във връзка с жалбата, от директора на дирекция ОДОП – С. е постановено Решение № 21/07.01.2012г., с което РА е изменен, като установеният данък върху дохода за 2009г. размер на 1 399,85лв. е определен на 1 303,04лв., ведно със съответните лихви. РА е потвърден в останалата част. Решението е издадено в срока по чл. 155, ал.1 от ДОПК и от компетентен орган, видно от представената заповед № I-668/21.12.2012г., издадена от изпълнителния директор на НАП. Решаващият административен орган е приел за законосъобразни заключенията на ревизиращия орган за установеност на недостиг на парични средства, което обстоятелство попада в определението на чл. 122, ал. 1, т. 2 и т. 7 от ДОПК. Формулиран е извод, че от страна на ревизираното лице не са представени доказателства, удостоверяващи твърденията в жалбата.

Решението на директора на дирекция ОДОП – С. е връчено на ревизираното лице на 16.01.2013г., видно от представената разписка. Срещу потвърдения с решението РА № [ЕГН]/08.10.2012г. е подадена жалба до Административен съд – София град, с вх. № 94-00-11/23.01.2013г. на дирекция ОДОП - С..

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е частично основателна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обосноваост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Оспореният ревизионен акт е издаден от компетентен орган, предвид представените Заповед № РД-01-6/04.01.2010г., издадена от директора на ТД на НАП – С. и Заповед за

определяне на компетентен орган № К 1205822/21.08.2012г., издадена от Ц. К. Н., на длъжност началник сектор „Ревизии”, Дирекция „Контрол” при ТД на НАП – С.. РА е издаден в установената от закона писмена форма и съдържа изискуемите реквизити. В производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В рамките на ревизионното производство на М. С. Б. е връчено /чрез свидетели/ искане за представяне на документи и писмени обяснения изх. № 24-00-6020#1/02.11.2011г., с което са изискани нотариални актове и други документи за собственост, банкови документи, всички граждански, трудови и други договори, подадени Г. по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2009г. и 2010г., както и декларации за притежавани имоти, активи, банкови сметки, вземания, реализирани доходи, пътувания в чужбина и др., за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2010г. В отговор са представени документи и обяснения. На лицето е връчено и второ искане, изх. № 24-00-6020#1/02.11.2011г., с оглед установяване на други обстоятелства. Представени са документи и обяснения.

На основание чл. 37 ал. 5 и чл. 57 от ДОПК са направени запитвания до външни институции и до трети лица за установяване на факти и обстоятелства, имащи значение за определяне на данъчните задължения - до 30 търговски банки в страната, до ГД „Гранична полиция”, до СДВР ПП-КАТ, до ИА „Морска администрация” и др. Резултатите от проверките са описани подробно в ревизионния доклад и ревизионния акт.

Въз основа на събраните доказателства е констатирано, че през ревизирания период М. С. Б. е получила доходи от трудови правоотношения от трима работодатели - от адвокат П. М., адвокат Р. Н. и адвокатско дружество „М. и Н.”. М. Б. е управител на Е. Е. с ЕИК[ЕИК] и на Н. Е. с ЕИК[ЕИК]. Неомъжена е и няма деца. Притежава три банкови сметки, от които две реално са били използвани. Съгласно дадените обяснения, М. С. Б. е имала пътувания в чужбина, но поради подмяна на задграничния паспорт и неизискването на такъв за Европейския съюз, не може да даде точна справка за страните, времето на пребиваване, целта, използвания транспорт и за чия сметка са били разходите.

При извършената в хода на ревизията проверка на ГД „Гранична полиция” е установено, че за периода от 01.01.2009г. до 31.12.2010г. за М. С. Б. са регистрирани следните преминавания през ГКПП:

- 14 дни за периода от 23.08.2009г. до 05.09.2009г., през Кулата шосе;
- 11 дни за периода от 23.12.2009г. до 02.01.2010г., през К. шосе
- 4 дни за периода от 06.05.2010г. до 09.05.2010г., през Капитан А..

При насрещната проверка на Е. Е. е констатирано, че М. С. Б. е предоставила на дружеството в брой през 2004г. сума в размер на 9000,00 лв. През 2009г. и през 2010г. по банкови сметки на ревизираното лице са постъпили от Е. Е. суми, както следва: 1 948,77лв. и 1 153,94лв. М. Б. е дала обяснение, че преведените суми от Е. Е. представляват разчетни взаимоотношения. Органът по приходите е приел, че не става въпрос за върнати заемни средства, а за недеклариран доход, облагаем по смисъла на чл. 12 ал. 1 от ЗДДФЛ.

С цел установяване на извършените от ревизираното лице покупки през ревизирания период са направени справки в ПП-VAT, по информация от дневниците за продажби на регистрираните по ЗДДС лица. Установени са покупки на услуги от следните субекти: УМБАЛСАМ [фирма], от Интерактивни технологии АД и от М. ЕАД.

След съпоставка и анализ на имущественото и финансово състояние на ревизираното лице, получените и декларираните доходи, органът по приходите е констатирал несъответствие през 2009г. и 2010г., между доходите и извършените разходи. Установено е обстоятелство по чл. 122 ал. 1 т. 7 от ДОПК. На М. С. Б. е връчено уведомление по чл. 122 от ДОПК с изх. № 13-59-00-1207#1/31.07.2012г., с което тя е известена, че основата за облагане с данък

върху доходите за периодите от 01.01.2009г. до 31.12.2010г. ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Връчено и е още ИПДПО - изх. № 13-59-00-1207/31.07.2012г., за представяне на декларации по чл. 124 ал. 3 от ДОПК за имущественото състояние. В отговор не са представени документи.

Направен е анализ на относимите обстоятелства по чл. 122 ал. 2 т. 1-16 от ДОПК. Изготвен е паричен поток за 2009г. и 2010г., за осъществяваните приходи и разходи на ревизираното лице в брой. Към приходите са причислени получените доходи от работна заплата, а към разходите ежесмесните разходи за издръжка на едно домакинство, по данни на Националния статистически институт; разходите към М. ЕАД и др. по данни на НАП; разходите за пътувания в чужбина, както и внесените по банкови сметки средства в брой. Издръжката за живот е изчислена, като от публикуваните статистически данни е приспаднала частта на разходите за телефон /съобщения/. От ревизираното лице не са представени документи за извършените пътувания в чужбина, поради което органът по приходите е определил размера на тези разходи съгласно данните за дневни и квартирни пари в Наредбата за служебните командировки и специализации в чужбина.

Констатирано е превишение на извършените разходи над получените приходи, т. е. установен е недостиг на парични средства. За 2009 г. недостигът е в размер на 13 998,48 лв., а за 2010г. - в размер на 5 663,13 лв. Този недостиг според ревизиращия орган представлява получен, но недеклариран доход, подлежащ на облагане по реда на чл. 122 от ДОПК, формиращ данъчна основа за облагане, определена по чл. 122 ал. 2 т. 4 и т. 14 от ДОПК. Върху така определените данъчни основи, за 2009г. е начислен дължим данък в размер на 1 399,85лв., а за 2010 г. - данък в размер на 566,31лв. За невнесените в срок задължения е определена лихва за просрочие.

С Решение № 21/07.01.2012г. на директора на дирекция ОДОП – С. като основателно е прието възражението досежно направените разходи за задгранично пътуване до Гърция. В ревизионния акт е констатирано, че лицето е имало 14 дни престой в чужбина за периода от 23.08.2009г. до 05.09.2009г. В преодставената информация от ГД „Гранична полиция” с писмо изх. № 51113/11.11.2011г. е посочено, че излизането през ГКПП Кулата шосе е извършено за периода от 26.08.2009г. до 05.09.2009г. Така е прието от решаващият орган, че броят на дните в чужбина е 11, а не 14. Направена е промяна в паричния поток за 2009г. Сумата на разходите за пътуването до Гърция е намалена от 4 263,70лв., както е отразено, на 3 295,57лв. Недостигът на парични средства към 26.08.2009г. е променен от 4 263,70лв. на 3 295,57лв., като е намален и общият недостиг на парични средства за 2009г., а също и данъчната основа за облагане, която е определена на 13 030,35 лв. Следващият се данък по чл. 48 от ЗДДФЛ за 2009г. е определен на 1 303,04лв.

В настоящото производство е прието заключение на съдебно-счетоводна експертиза, което не е оспорено от страните. Вещото лице е извършило проверка на приложените по делото и съставляващи част от административната преписка писмени доказателства, установяващи доходите и разходите на М. Б.. Допълнително са анализирани данни от разплащателна сметка в О. АД и от спестовен влог в лева. От жалбоподателката са предоставени разпечатки на двете сметки, като и по двете сметки началното и крайното им салдо е нулево и само на 01.02.2010г. има движение от по 3.00 лв. приход и 3.00 лв. разход.

Констатирано е, че М. Б. не е подавала годишна данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ за 2009г. и 2010г., тъй като, по твърдения на лицето, не е била задължена да подава такава.

Съгласно приложени по делото служебни бележки за изплатени доходи по трудови правоотношения на М. Б. с адвокатско дружество „М. и Н.”, с адвокат П. В. М. и с адвокат Р. Н. Н.. Изплатените доходи касаят 2009г. и 2010г.

През процесните периоди М. С. Б. е управител на Е. Е. с ЕИК[ЕИК] и на Н. Е. с ЕИК[ЕИК]. В приложен протокол от общото събрание на Е. Е. от 10.01.2004г. е взето решение управителят и собственик на дружеството - М. Б. да финансира дейността му с 9 000.00 (девет хиляди) лева, които да бъдат внесени в касата. На основание приложени справки и оборотни ведомости, от вещото лице е констатирано, че към 01.01.2009г. Е. Е. дължи на собственика 5560.00 лв. От справка „Хронологична ведомост по операции” за 2009г. е видно, че през годината са погасени 2168.92лв. и остатъкът на задължението към 31.12.2009 г. е 3391.08лв. В приложените банкови извлечения от разплащателни сметки на Е. Е. има данни за преводи към М. Б., които са на стойност също 2168.92 лв. През 2010г. са възстановени средства на собственика на дружеството в размер на 1153.94лв., но е увеличено задължението към нея със 74.41 лв., които представляват плащане от страна на Е. Е., но за сметка на М. Б. на задължение по фактура от М. ЕАД. Към 31.12.2010г. задължението на дружеството към собственика е в размер на 2311.55 лв.

Съгласно придружително писмо до ТД на НАП от Н. Е. през 2009г. и 2010г. осигуровките на М. Б. са внасяни от Н. Е.. Съгласно оборотна ведомост към 31.12.2009г. задължението на собственика към дружеството е 1960.40 лв., които са формирани от начислено вземане от собственика срещу изплатени суми за осигуровки от касата на дружеството. С тези счетоводни операции, според вещото лице се показва, че има плащане на суми от касата на дружеството, но няма никакви счетоводни данни за начислени осигуровки. През 2010 г. счетоводните операции са същите, като задължението на собственика към дружеството е увеличено с 1018.63лв и намалено с 251.86лв. Намалението идва от плащане към доставчик от страна на Н. Е. за сметка на М. Б.. Към 31.12.2010 г. задължението на М. Б. към Н. Е. е в размер на 2727.17 лв., което представлява внесени за сметка на собственика осигурителни вноски.

По информация от М. Б. здравноосигурителните вноски за нейна сметка са платени от дружеството директно на каса в ТД на НАП, за което има платежни документи.

При изготвяне заключението на ССЕ относно паричния поток за 2009г. и за 2010г. вещото лице е взело предвид разходите, за които има приложен документ по делото, че са платени от жалбоподателката. Такива разходи, за които има данни, че са платени, са тези, посочени единствено в банковите извлечения - платени лихви, погасен кредит, плащане към трети лица, такси и др. Видно от изготвения паричен поток за 2009г. като приход са отбелязани получени трудови възнаграждения от адвокат П. М., адвокат Р. Н. и адвокатско дружество „М. и Н.”, както и плащания от Е. Е.. Формирано е крайно салдо от минус 91,50лв., при приход за периода от 4464,11лв. и разход от 4555,61лв. В приходната част на паричния поток за 2010г., освен получените трудови възнаграждения от адвокатско дружество „М. и Н.” и плащания от Е. Е. са включени обезщетения от НОИ и паричен превод от К. Г. Б. в размер на 797,98лв. Формирано е крайно салдо от 195,71лв.

Вещото лице е констатирало, че от Е. Е. за 2009г. М. Б. е получила суми в размер на 2168.92лв. От тях 2027.08лв. са с основание „Възстановяване на средства”, а 141.84 лв. са с основание „Прехвърляне на средства”. Тези 141.84 лв. са формирани от преводи:

Всички преведени суми към собственика са осчетоводени при Е. Е. като възстановяване на средства на собственика.

През 2010 г. от Е. Е. са преведени суми към М. Б. в размер на 1153.94 лв., които представляват възстановени собствени средства. Общият размер на преведените суми към М. Б. за двете години е 3322.86 лв.

През 2009г. жалбоподателката е получила доходи по трудови правоотношения, както следва: от адвокат П. М. нетен размер на възнаграждението - 855.54 лв.; от

адвокат Р. Н. нетен размер на възнаграждението - 855.54 лв.; от адвокатско дружество „М. и Н.“ нетен размер на възнаграждението - 326.14 лв. Общият нетен размер на всички получени доходи през 2009г. от М. Б. по трудови правоотношения е 2037.22 лв. През 2009 г. жалбоподателката е получила по банковата си сметка от А. Ф. Д. 199.63 лв., за която сума няма информация на какво основание е получена.

За 2010г. са издадени служебни бележки на жалбоподателката за получени доходи по трудови правоотношения от адвокатско дружество „М. и Н.“. В служебната бележка е посочен нетен доход в размер на 778.06 лв. В служебната бележка, издадена от същото дружество за същия период е посочен нетен доход в размер на 799.28 лв. Между двете служебни бележки има разлика в нетния доход от 21.22 лв. За нуждите на изчисленията експертизата е взела предвид дохода, посочен в служебната бележка, издадена на основание чл.45, ал.1 от ЗДДФЛ, т.е. тази, която се прилага към годишната данъчна декларация по чл.50 от ЗДДФЛ. Така за м.12.2010г. се получава нетно трудово възнаграждение в размер на 70.63 лв. През 2010 г. са изплатени 7.50 лв. по банковата сметка на жалбоподателката с основание „плащане по фактура“, за които суми няма информация кой е наредителя, нито кои са фактурите. През същата година жалбоподателката е получила от К. Г. Б. сума в размер на 797.98 лв., за която също няма информация на какво основание е преведена. През 2010 г. са получени обезщетения от НОИ в общ размер на 2317.66 лв.

Настоящата инстанция не кредитира изцяло така изготвения от вещото лице паричен поток. Вещото лице действително в ползвало информация, за която са налице представени по делото документи, но съдът намира, че при изготвянето на паричния поток е следвало да се съобразят необходимите разходи за живот, съгласно официални данни за едно лице от НСИ, както и направени разходи за пътуване зад граница, доколкото е налице безспорна информация за осъществени от ревизираното лице пътувания. Не следва в приходната част да се включват средствата получени през 2009г. от А. Ф. Д., в размер на 199.63 лв. и през 2010г. от К. Г. Б., в размер на 797.98 лв., тъй като не са налице данни за основанието на извършения превод: дали представлява заем, възстановяване на средства, плащане или вноски, направена от лицата със средства на жалбоподателката.

Съдът не възприема изцяло и приетия от ревизиращите органи паричен поток. Не се възприема включването в същия на разходите за услуги от УМБАЛСАМ [фирма], от Интерактивни технологии АД и от М. ЕАД. Органът по приходите не е обосновал документално съществуването на тези разходи. Позовал се е единствено на включването им в информационни регистри, налични в НАП. Информацията от тези регистри не може да се приеме като безспорно доказателство, че такава услуга е предоставена, съответно получена, както и че е заплатена. Необходимо е било да се изиска съответната информация от посочените доставчици на услуги, както за издадените документи, във връзка с услугите, така и за извършени плащания. В приходната част на паричния поток следва да се включат и получените средства от Е. Е., тъй като са представени счетоводни документи, според които същите представляват възстановяване на предоставени от М. Б. средства. Следва към приходната част за 2010г. да се включат и получените обезщетения от НОИ, тъй като последните несъмнено представляват средства, намиращи се в патримониума на ревизираното лице, с

които то може да разполага и съответно да покрива разходи. По отношение на разходите за осъществяване на пътуванията зад граница, съдът намира, че правилно органът по приходите е определил сумата на разхода, ръководейки се от регламентираните средства за престой с Наредба за служебните командировки и специализации в чужбина. Жалбоподателката не е представила доказателства за реално извършените от нея разходи за пътуване, нощувка, издръжка и др., с което да обоснове тезата си, че разходите са в по-малък от приетия размер.

Следователно, от определената разходна част на паричния поток за 2009г., съгласно ревизионния акт и ревизионния доклад следва да се извадят разходи в размер на 803,63лв., представляващи разходи за услуги от М. ЕАД и Интерактивни технологии АД. Към приходната част следва да се прибавят възстановените средства от Е. Е. в размер на 2168,92лв. Следва да се съобрази и извършената корекция, в резултат от изменението на ревизионния акт с решението на директора на дирекция ОДОП – С.. Така общо разходите на лицето за периода 2009г. са в размер на 14 185,64лв., а приходите, общо са в размер на 4127,84лв. Налице е недостиг на парични средства в размер на 10 057,8лв., който се приема за данъчна основа на общия годишен доход за 2009г., тъй като от лицето не е подавана годишна данъчна декларация и не са декларираны доходи. Данъчната ставка е в размер на 10 % (чл. 48, ал.1 ЗДДФЛ), при което се плучава дължим данък в размер на 1005,78лв. Следователно, ревизионния акт следва да се отмени в частта му, с която е определено годишно данъчно задължение за данък върху дохода на физическите лица за 2009г. за сумата над 1005,78лв.

От определената разходна част на паричния поток за 2010г., съгласно ревизионния акт и ревизионния доклад следва да се извадят разходи в размер на 1010,33лв., представляващи разходи за услуги от М. ЕАД. Към приходната част следва да се прибавят възстановените средства от Е. Е. в размер на 1153,94лв., както и получените обезщетения от НОИ в размер на 2317,66лв. Така общо разходите на лицето за периода 2010г. са в размер на 6151,52лв., а приходите, общо са в размер на 4270,88лв. Налице е недостиг на парични средства в размер на 1880,64лв., който се приема за данъчна основа на общия годишен доход за 2010г., тъй като от лицето не е подавана годишна данъчна декларация и не са декларираны доходи. Данъчната ставка е в размер на 10 % (чл. 48, ал.1 ЗДДФЛ), при което се плучава дължим данък в размер на 188,06лв. Следователно, ревизионния акт следва да се отмени в частта му, с която е определено годишно данъчно задължение за данък върху дохода на физическите лица за 2010г. за сумата над 188,06лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по реда на [чл. 122](#) фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по [чл. 122, ал. 1](#) е подкрепено със събраните доказателства. В ревизионното производство органът по приходите се е позовал на основание по смисъла на чл. 122, ал.1, т.7 от ДОПК, а именно: декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирувания период.

Установено е, че направените от М. С. Б. разходи за периода 2009г. и 2010г.

превишават доказаните доходи на физическото лице. Следователно, правилен се явява изводът на органите по приходите за наличие на обстоятелство по смисъла на чл. 122, ал. 1, т. 7 от ДОПК. На ревизираното лице надлежно е връчено уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК на 31.07.2012г. При изпълнение на изискванията на разпоредбата на чл. 124, ал. 2 от ДОПК в тежест на ревизираното лице е да докаже съществуването на факти и обстоятелства, които да оборят изложеното в ревизионния акт. Жалбоподателят не е представил доказателства, установяващи по безспорен начин получаването на приходи, които могат да бъдат и са използвани за източник на извършените от него разходи, поради което за размера на недкларираните приходи, послужили за покриване размера на установените разходи следва да се заплати данък по реда на Закона за данък върху доходите на физическите лица.

Следователно, Ревизионен акт № [ЕГН]/08.10.2012г., издаден от Р. И. Г., инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – [населено място], изменен с Решение № 21/07.01.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика – С., при Централно управление на НАП следва да се отмени в частта на определеното задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода 01.01.-31.12.2009г. за сумата над 1005,78лв. и да се отмени в частта на определеното задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода 01.01.-31.12.2010г. за сумата над 188,06лв. В останалата част, жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

От стана на жалбоподателя и на ответника в настоящото производство не са претендирани разноси, поради което такива и не следва да се присъждат.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд – София град, I отделение, 16 състав

## **Р Е Ш И:**

**ОТМЕНЯ** Ревизионен акт № [ЕГН]/08.10.2012г., издаден от Р. И. Г., инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – [населено място], изменен с Решение № 21/07.01.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика – С., при Централно управление на НАП, както следва:

- в частта на определеното задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода 01.01.-31.12.2009г. за сумата над 1005,78лв., ведно със съответни лихви.

- в частта на определеното задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за периода 01.01.-31.12.2010г. за сумата над 188,06лв., ведно със съответни лихви.

**ОТХВЪРЛЯ** жалбата на М. С. Б. срещу Ревизионен акт № [ЕГН]/08.10.2012г., издаден от Р. И. Г., инспектор по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите – [населено място], изменен с Решение № 21/07.01.2013г. на директора на дирекция Обжалване и данъчно осигурителна практика – С., при Централно управление на НАП в останалата част.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен

съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

**Административен съдия:**